

STANOWISKO KONWENTU MARSZAŁKÓW WOJEWÓDZTW RP

w sprawie koordynacji interwencji Europejskich Funduszy Strukturalnych i Inwestycyjnych na lata 2014 - 2020

Konwent Marszałków docenia potrzebę koordynacji interwencji określonej w Umowie Partnerstwa oraz wyraża zrozumienie dla konieczności unikania ryzyka podwójnego finansowania poszczególnych operacji. Jednocześnie podkreśla, że tzw. linia demarkacyjna, rozumiana jako ustalanie granicznych parametrów dla różnych typów projektów możliwych do realizacji w ramach poszczególnych programów jest tylko jednym z wielu możliwych do zastosowania rozwiązań w tym zakresie, mającym przy tym ograniczoną skuteczność.

Opracowana przez Ministerstwo Infrastruktury i Rozwoju linia demarkacyjna nie powinna zastępować sprawnego, opartego na partnerstwie i zaufaniu, systemu bieżącej wymiany informacji i uzgodnień na temat planowanej i realizowanej interwencji, między Instytucjami Zarządzającymi odpowiedzialnymi za realizację poszczególnych programów, obejmującego na przykład monitoring, ewaluację, czy działania komitetów monitorujących. Powinna być dla tych instytucji jedynie punktem odniesienia (źródłem zaleceń i inspiracji) dla działań na rzecz efektywnej i skutecznej realizacji programów. Żadna, nawet najbardziej szczegółowa linia demarkacyjna nie jest w stanie antycypować wszystkich sytuacji „na styku” różnych programów i Instytucji Zarządzających.

Linia demarkacyjna powinna stanowić instrument wspierający planowanie i uruchamianie interwencji w poszczególnych programach operacyjnych, nie powinna natomiast stanowić przeszkody dla realizacji projektów zidentyfikowanych na poziomie

odpowiedniego programu operacyjnego. To Instytucja Zarządzająca ponosi odpowiedzialność za zapewnienie nienakładania się interwencji i posiada w swoim systemie realizacji odpowiednie ku temu narzędzia.

Konwent Marszałków jest zaniepokojony tym, że przedstawiona do dyskusji wersja linii demarkacyjnej z dnia 23 stycznia 2015 roku w wielu przypadkach wykracza poza potrzebę jej dostosowania do wyników negocjacji z Komisją Europejską. Prowadzi to do nieuprawnionej ingerencji w treść wynegocjowanych z KE programów operacyjnych. Zapisy linii demarkacyjnej nie mogą naruszać, przyjętych przez instytucje zarządzające na etapie programowania, fundamentalnych założeń do szacowania wartości wskaźników programowych. Tak rozumiana linia demarkacyjna może wręcz zagrażać osiągnięciu – uznanych za zgodne z Umową Partnerstwa i uzgodnionych z KE – celów programów operacyjnych.

Konwent Marszałków wskazuje na konieczność określania podziału interwencji pomiędzy programami operacyjnymi z wykorzystaniem właściwych, partnerskich relacji. W opinii Konwentu za niedopuszczalną należy uznać sytuację, w której strona samorządowa jest w praktyce pozbawiona wpływu na kształt szczegółowych opisów osi priorytetowych (SZOP) programów krajowych, a jednocześnie zobligowana do przedstawiania do akceptacji stronie rządowej SZOP programów regionalnych. Rodzi to zagrożenie w postaci wymuszania na stronie samorządowej przyjmowania w regionalnych programach operacyjnych arbitralnych rozstrzygnięć strony rządowej, co do zakresu interwencji krajowych programów operacyjnych.

Dodatkowo fakt, iż szczegółowe opisy osi priorytetowych programów krajowych nie są poddawane konsultacjom z regionami, może w przyszłości skłaniać do wydawania niekorzystnych opinii o ich odpowiednikach przygotowanych dla regionalnych programów operacyjnych, zatwierdzanych jako ostateczne.

Konwent Marszałków Województw RP deklaruje chęć dalszej współpracy przy tworzeniu docelowego modelu zarządzania interwencją poszczególnych programów, obejmującego także inne instrumenty, nie tylko linię demarkacyjną. Konieczna jest

kontynuacja dialogu w przedmiotowej sprawie, co pozwoli na lepsze dostosowanie interwencji do faktycznych potrzeb wynikających z kształtu wynegocjowanych programów operacyjnych.

**Przewodniczący
Konwentu Marszałków
Województw RP**

Marek Woźniak